

WYROK TRYBUNA?U (trzecia izba)

z dnia 19 listopada 2015 r.(*)

Odes?anie prejudycjalne – Podatki – Umowa mi?dzy Wspólnot? Europejsk? i jej pa?stwami cz?onkowskimi z jednej strony a Konfederacj? Szwajcarsk? z drugiej strony w sprawie swobodnego przep?ywu osób – Zwi?zek mi?dzy t? umowa i dwustronnymi konwencjami zapobiegaj?cymi podwójnemu opodatkowaniu – Równo?? traktowania – Dyskryminacja ze wzgl?du na przynale?no?? pa?stwow? – Obywatel pa?stwa cz?onkowskiego Unii Europejskiej – Pracownicy przygraniczni – Podatek dochodowy – Podzia? kompetencji podatkowej – Miejsce opodatkowania – Przynale?no?? pa?stwowa

W sprawie C?241/14

maj?cej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, z?o?ony przez Finanzgericht Baden-Württemberg postanowieniem z dnia 19 grudnia 2013 r., które wp?yn??o do Trybuna?u w dniu 16 maja 2014 r., w post?powaniu:

Roman Bukovansky

przeciwko

Finanzamt Lörrach,

TRYBUNA? (trzecia izba),

w sk?adzie: M. Ileši?, prezes drugiej izby, pe?ni?cy obowi?zki prezesa trzeciej izby, C. Toader i C.G. Fernlund (sprawozdawca), s?dzowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,

sekretarz: K. Malacek, administrator,

uwzgl?dniaj?c pisemny etap post?powania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 26 lutego 2015 r.,

rozwa?ywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu R. Bukovansky’ego przez H. Hauswirtha, Rechtsanwalt,
- w imieniu Finanzamt Lörrach przez D. Gressa i S. Parodi-Neef, dzia?aj?cych w charakterze pe?nomocników,
- w imieniu rz?du niemieckiego przez T. Henzega oraz B. Beutlera, dzia?aj?cych w charakterze pe?nomocników,
- w imieniu rz?du szwedzkiego przez A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, F. Sjöwalla, L. Swedenborga oraz E. Karlssona, dzia?aj?cych w charakterze pe?nomocników,
- w imieniu rz?du Zjednoczonego Królestwa przez M. Holta, dzia?aj?cego w charakterze pe?nomocnika, wspieranego przez S. Ford, barrister,

– w imieniu Komisji Europejskiej przez R. Lyala oraz M. Wasmeiera, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 30 kwietnia 2015 r.,
wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykąadni umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, podpisanej w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r. (Dz.U. 2002, L 114, s. 6, zwanej dalej „umową w sprawie swobodnego przepływu osób”).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy R. Bukovanskym, obywatelem Niemiec, a Finanzamt Lörrach (urzędem podatkowym w Lörrach), dotyczącego decyzji, na mocy której urząd ten opodatkował dochody uzyskane tytułem wynagrodzenia za pracę przez R. Bukovansky'ego w Niemczech za okres po przeniesieniu przez zainteresowanego miejsca zamieszkania z Niemiec do Szwajcarii.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie z jednej strony oraz Konfederacja Szwajcarska z drugiej strony podpisały w dniu 21 czerwca 1999 r. siedem umów, w tym umowę w sprawie swobodnego przepływu osób. Decyzją Rady i Komisji 2002/309/WE, Euratom z dnia 4 kwietnia 2002 r. (Dz.U. L 114, s. 1) umowy te zostały zatwierdzone w imieniu Wspólnoty Europejskiej i w dniu 1 czerwca 2002 r. weszły w życie.

4 Na mocy preambuły umowy w sprawie swobodnego przepływu osób umawiającej się strony są „zdecydowane wprowadzić swobodny przepływ osób między sobą na podstawie postanowień stosowanych we Wspólnocie Europejskiej”.

5 Zgodnie z art. 1 lit. a) i d) umowy w sprawie swobodnego przepływu osób jej celem jest przyznanie obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej i Konfederacji Szwajcarskiej prawa wjazdu, pobytu, dostępu do pracy w charakterze pracowników najemnych, podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej w charakterze osób pracujących na własny rachunek oraz prawa do pozostania na terytorium umawiających się stron, a także przyznanie takich samych warunków życia, zatrudnienia i pracy jak te przyznane własnym obywatelom.

6 Artykuł 2 tej umowy, zatytułowany „Niedyskryminacja”, stanowi:

„Obywatele jednej z umawiających się stron, którzy są legalnie rezydentami [legalnie przebywają] na terytorium innej umawiającej się strony, nie podlegają, przy stosowaniu postanowień załączników I, II i III do niniejszej umowy lub [i] zgodnie z nimi, jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na przynależność państwową”.

7 Artykuł 4 tej umowy, zatytułowany „Prawo pobytu i dostępu do działalności gospodarczej”, stanowi:

„Prawo pobytu i dostępu do działalności gospodarczej jest zagwarantowane [...] zgodnie z

postanowieniami załącznika I”.

8 Zgodnie z art. 15 umowy w sprawie swobodnego przepływu osób załączniki i protokoły do niej stanowią jej integralną część.

9 Artykuł 16 tej umowy, zatytułowany „Odeszanie do prawa wspólnotowego”, brzmi następująco:

„1. Do osiągnięcia celów niniejszej umowy umawiające się strony podejmują wszelkie środki niezbędne dla zapewnienia, aby prawa i obowiązki równoważne tym zawartym w aktach prawnych Wspólnoty Europejskiej, do których odniesienia zawiera niniejsza umowa, były stosowane w stosunkach między nimi.

2. Tak dalece, jak stosowanie niniejszej umowy zawiera [Tam gdzie stosowanie niniejszej umowy wymaga zastosowania] pojęcia prawa wspólnotowego, należy wziąć pod uwagę stosowne orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich istniejące przed datą jej podpisania. Orzecznictwo po tej dacie zostanie podane do wiadomości Szwajcarii. W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania umowy wspólny komitet, na wniosek każdej umawiającej się strony, ustali wprawdzie takiego orzecznictwa”.

10 Artykuł 21 tej umowy, zatytułowany „Stosunek do dwustronnych umów w sprawie podwójnego opodatkowania”, w ust. 1 przewiduje:

„Postanowienia niniejszej umowy nie wpływają na postanowienia dwustronnych umów między Szwajcarią a państwami członkowskimi Wspólnoty Europejskiej w sprawie podwójnego opodatkowania. W szczególności postanowienia niniejszej umowy nie mają wpływu na definicję »pracowników przygranicznych« zawartą w umowach w sprawie podwójnego opodatkowania”.

11 Artykuł 7 załącznika I do umowy w sprawie swobodnego przepływu osób, zatytułowany „Zatrudnieni pracownicy przygraniczni”, stanowi w ust. 1:

„Zatrudnionym pracownikiem przygranicznym jest obywatel umawiającej się strony, który posiada swoje stałe miejsce zamieszkania na terytorium umawiającej się strony oraz który prowadzi działalność w charakterze pracownika najemnego na terytorium drugiej umawiającej się strony, powracając do swojego miejsca zamieszkania zazwyczaj codziennie lub co najmniej raz w tygodniu”.

12 Artykuł 9 tego załącznika, zatytułowany „Równoległe traktowania”, w ust. 1 i 2 przewiduje:

„1. Pracownik najemny, który jest obywatelem umawiającej się strony, nie może z powodu jego [swojego] obywatelstwa być traktowany inaczej na terytorium drugiej umawiającej się strony niż pracownicy najemni będący jej obywatelami w zakresie warunków zatrudnienia i warunków pracy, szczególnie gdy chodzi o pracę, zwolnienie lub przywrócenie do pracy albo ponowne zatrudnienie, w przypadku kiedy staje się on bezrobotnym.

2. Pracownik najemny oraz członkowie jego rodziny wymienieni w artykule 3 niniejszego załącznika korzystają z tych samych zwolnień [przywilejów] podatkowych oraz świadczeń socjalnych jak [co] pracownicy najemni będący obywatelami danego państwa i członkowie ich rodzin”.

Prawo konwencji

13 Konwencja z dnia 11 sierpnia 1971 r. pomiędzy Konfederacją Szwajcarską a Republiką Federalną Niemiec (Bundesgesetzblatt 1972 II, s. 1022), zmieniona protokołem zmian z dnia 12

marca 2002 r. (Bundesgesetzblatt 2003 II, s. 67) (zwan? dalej „konwencj? niemiecko-szwajcarsk?”) jest dwustronn? konwencj? w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w zakresie podatków dochodowych i maj?tkowych.

14 Artyku? 4 konwencji niemiecko-szwajcarskiej stanowi:

„1. W rozumieniu niniejszej konwencji wyra?enie »rezydent umawiaj?cego si? pa?stwa« oznacza ka?d? osob?, która na mocy przepisów tego? pa?stwa podlega nieograniczonemu obowi?zkowi podatkowemu w tym pa?stwie.

[...]

4. Je?eli osoba fizyczna maj?ca miejsce zamieszkania w Szwajcarii nie posiada szwajcarskiego obywatelstwa i podlega?a nieograniczonemu obowi?zkowi podatkowemu w Republice Federalnej Niemiec w ci?gu co najmniej pi?ciu lat ogó?em, mo?e w tym pa?stwie w roku, w którym wygas? wzgl?dem niej nieograniczony obowi?zek podatkowy i w ci?gu kolejnych pi?ciu lat zosta? opodatkowana w odniesieniu do dochodów pochodz?cych z Republiki Federalnej Niemiec oraz sk?adników maj?tku znajduj?cych si? na terytorium Republiki Federalnej Niemiec niezale?nie od innych przepisów niniejszej konwencji. Nie wp?ywa to na opodatkowanie tych dochodów lub tych sk?adników maj?tku przez Szwajcari? zgodnie z przepisami niniejszej konwencji. Jednak?e Republika Federalna Niemiec, stosuj?c w drodze analogii przepisy niemieckiego ustawodawstwa dotycz?ce zaliczania zagranicznych podatków, zalicza szwajcarski podatek pobrany zgodnie z przepisami niniejszej konwencji od tych dochodów lub sk?adników maj?tku w ramach niemieckiego podatku (z wyj?tkiem podatku od osób prawnych) pobieranego na mocy niniejszego przepisu od tych dochodów lub sk?adników maj?tku oprócz niemieckiego podatku, który zosta?by na?o?ony zgodnie przepisami [art.] 6–22. Przepisów tego ust?pu nie stosuje si? w sytuacji, gdy osoba fizyczna zamieszka?a w Szwajcarii w celu wykonywania w tym pa?stwie okre?lonej pracy najemnej na rzecz pracodawcy, z którym nie jest zwi?zana, niezale?nie od stosunków s?ubowych, bezpo?rednim lub po?rednim istotnym interesem gospodarczym w formie udzia?u lub w inny sposób.

5. Je?eli dana osoba uwa?ana jest za rezydenta umawiaj?cego si? pa?stwa w rozumieniu niniejszego artyku?u wy??cznie w odniesieniu do cz??ci roku podatkowego i jest uwa?ana za rezydenta drugiego umawiaj?cego si? pa?stwa w odniesieniu do pozosta?ych miesi?cy tego roku (zmiana miejsca zamieszkania), ka?de pa?stwo mo?e pobra? podatki okre?lone na podstawie nieograniczonego obowi?zku podatkowego wy??cznie w cz??ci odpowiadaj?cej okresowi, w którym by?a ona uwa?ana za rezydenta tego pa?stwa.

[...]”.

15 Artyku? 15 tej konwencji stanowi:

„1. Z zastrze?eniem [art.] 15a–19 pensje, pobory i inne analogiczne wynagrodzenia, które rezydent umawiaj?cego si? pa?stwa otrzymuje z tytu?u zatrudnienia, podlegaj? opodatkowaniu wy??cznie w tym pa?stwie, chyba ?e praca wykonywana jest w drugim umawiaj?cym si? pa?stwie. W tym wypadku wynagrodzenia otrzymywane na tej podstawie s? opodatkowane w tym drugim pa?stwie.

2. Niezale?nie od przepisów [ust.] 1 wynagrodzenia, jakie otrzymuje rezydent umawiaj?cego si? pa?stwa z tytu?u zatrudnienia w drugim umawiaj?cym si? pa?stwie, podlegaj? opodatkowaniu wy??cznie w pierwszym pa?stwie, je?eli:

a. uprawniony przebywa w drugim pa?stwie przez okres nieprzekraczaj?cy ogó?em 183 w

danym roku kalendarzowym;

b. wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie jest rezydentem drugiego państwa; oraz

c. ciężar związany z wypłatą wynagrodzenia nie obciąża stałego zakładu lub stałego oddziału, jaki pracodawca posiada w drugim państwie.

[...]

4. Z zastrzeżeniem [art.] 15a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w umawiającym się państwie, lecz wykonująca działalność w charakterze członka zarządu, dyrektora, administratora lub prokurenta spółki kapitałowej będącej rezydentem drugiego umawiającego się państwa, podlega opodatkowaniu w tym drugim państwie w zakresie wynagrodzenia, jakie otrzymuje za taką działalność, pod warunkiem że działalność ta nie jest zdefiniowana w taki sposób, że obejmuje wyjątkowo wywołujące skutki poza tym drugim państwem. Jeżeli w tym drugim państwie dochody te nie podlegają opodatkowaniu, to następuje to w państwie, w którym ta osoba fizyczna ma miejsca zamieszkania”.

16 Artykuł 15a tejże konwencji stanowi:

„1. Z zastrzeżeniem [art.] 15 pensje, pobory i inne analogiczne wynagrodzenia, jakie pracownik przygraniczny otrzymuje z tytułu zatrudnienia, podlegają opodatkowaniu w umawiającym się państwie, w którym ma on miejsce zamieszkania. Tytułem wyrównania umawiającego się państwo, w którym wykonywana jest praca, może pobrać podatek od tych wynagrodzeń w drodze potrącenia u źródła. Podatek ten nie może przekraczać 4,5% kwoty wynagrodzenia brutto, jeżeli miejsce zamieszkania potwierdza urzędowe zaświadczenie właściwego organu podatkowego państwa umawiającego się, w którym podatnik jest rezydentem. Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania [art.] 4 ust. 4.

2. Pracownikiem przygranicznym w rozumieniu [ust.] 1 jest osoba mająca miejsce zamieszkania w umawiającym się państwie, lecz której miejsce pracy znajduje się w drugim umawiającym się państwie, z którego powraca ona regularnie do miejsca swego zamieszkania. Jeżeli po zakończeniu pracy nie powraca ona regularnie do miejsca swego zamieszkania, traci ona status pracownika przygranicznego, wyjątkowo jeżeli w odniesieniu do zatrudnienia w całym roku kalendarzowym nie powraca ona do miejsca swego zamieszkania przez ponad 60 dni roboczych w zależności od wykonywanej działalności.

3. Umawiającego się państwo, w którym pracownik przygraniczny ma miejsce zamieszkania, niezależnie od przepisów [art.] 24, uwzględnia podatek pobrany zgodnie z przepisami [ust.] 1 zdanie trzecie w następujący sposób:

a. w Republice Federalnej Niemiec podatek jest zaliczany na poczet niemieckiego podatku dochodowego zgodnie z § 36 Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym), z wyjątkiem przepisów § 34c tejże ustawy. Podatek jest uwzględniany również przy obliczaniu zaliczek na podatek dochodowy;

[...]”.

Prawo niemieckie

17 Na podstawie § 1 ust. 1 Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym, zwanej dalej „EStG”), w brzmieniu nadanym jej w dniu 20 grudnia 2007 r. (*Bundesgesetzblatt* 2007 I, s. 3150), osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium

kraju podlegaj? nieograniczonemu obowi?zkowi podatkowemu w zakresie podatku dochodowego.

18 Paragraf 1 ust. 4 EStG przewiduje:

„Osoby fizyczne niemaj?ce miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium kraju, z zastrze?eniem ust. 2 i 3 oraz § 1a, podlegaj? jedynie cz??ciowo opodatkowaniu podatkiem dochodowym, je?eli uzyskuj? dochody krajowe w rozumieniu § 49”.

19 Paragraf 49 EStG, dotycz?cy dochodów podlegaj?cych cz??ciowemu opodatkowaniu, ma nast?puj?ce brzmienie:

„1. Dochodami krajowymi do celów cz??ciowego opodatkowania podatkiem dochodowym (§ 1 ust. 4) s?:

[...]

4) dochody z tytu?u pracy najemnej (§ 19)

a) która jest wykonywana lub by?a wykonywana w Niemczech,

[...]

c) otrzymane tytu?em wynagrodzenia za dzia?alno?? w charakterze zarz?dcy, prokurenta lub cz?onka zarz?du spó?ki, której zarz?d ma siedzib? w Niemczech,

[...]”.

Post?powanie g?ówne i pytanie prejudycjalne

20 Roman Bukovansky, posiadaj?cy obywatelstwo niemieckie i czeskie, zamieszkiwa? od 1969 r. do lipca 2008 r. w Niemczech. Od stycznia 1999 r. do lutego 2006 r. pracowa? on w Szwajcarii, gdzie by? zatrudniony przez ró?ne spó?ki grupy Novartis. Podlega? on podatkowi dochodowemu w pa?stwie miejsca zamieszkania, to znaczy w Republice Federalnej Niemiec.

21 W marcu 2006 r. R. Bukovansky zosta? przeniesiony przez swego szwajcarskiego pracodawc? w ramach umowy o przeniesieniu do spó?ki zale?nej tej grupy, Novartis Pharma Productions GmbH (zwanej dalej „WGmbH”), z siedzib? w Niemczech. Pocz?tkowo praca wykonywana przez R. Bukovansky’ego w Niemczech mia?a obejmowa? okres dwóch lat, ale zosta?a nast?pnie przed?u?ona do ko?ca 2012 r.

22 W dniu 1 sierpnia 2008 r. R. Bukovansky, pracuj?c nadal dla WGmbH w Niemczech, przeniós? miejsce zamieszkania do Szwajcarii. W swej deklaracji dochodów za rok 2008 zainteresowany uzna?, ?e za okres w którym mia? on miejsce zamieszkania w Szwajcarii, to znaczy od sierpnia do grudnia 2008 r., na mocy art. 15a ust. 1 konwencji niemiecko-szwajcarskiej, w zakresie dochodów uzyskanych tytu?em zatrudnienia w WGmbH, powinien by? opodatkowany w Szwajcarii jako „powrotny” pracownik przygraniczny.

23 Urz?d podatkowy w Lörrach uzna? jednak, ?e odno?ne dochody powinny podlega? opodatkowaniu w Niemczech za ca?y rok podatkowy 2008. Urz?d ten uzna?, ?e w okresie od sierpnia do grudnia 2008 r. R. Bukovansky podlega? podatkowi dochodowemu w Niemczech na mocy § 1 ust. 4 i § 49 ust. 1 EStG, a ponadto ?e dochody z tytu?u zatrudnienia wyp?acone zainteresowanemu przez WGmbH, zgodnie z § 4 ust. 4 konwencji niemiecko-szwajcarskiej, powinny by? opodatkowane w Niemczech.

24 W wyniku odwołania R. Bukovansky'ego, urząd podatkowy w Lörrach, po pierwsze, podtrzymał w mocy decyzję podatkową wydaną w związku z opodatkowaniem odnośnych dochodów, a po drugie, uwzględnił kwoty zapłacone przez niego szwajcarskim organom podatkowym tytułem podatku dochodowego od sierpnia 2008 r.

25 W skardze wniesionej do Finanzgericht Baden-Württemberg (sądu podatkowego Badenii-Wirtembergii) R. Bukovansky podtrzymał swoje argumenty, że wynagrodzenie otrzymane z tytułu działalności wykonywanej przez niego na rzecz WGmbH w okresie od sierpnia do grudnia 2008 r. powinno być wolne od podatku w Niemczech i zostać opodatkowane wyłącznie w Szwajcarii. Urząd podatkowy w Lörrach wniosł o oddalenie skargi.

26 Sąd odsyłający zauważa, że zgodnie z art. 15a ust. 1 konwencji niemiecko-szwajcarskiej należy uznać, że Konfederacja Szwajcarska od sierpnia 2008 r. jest państwem miejsca zamieszkania R. Bukovansky'ego i ma ona prawo opodatkować dochody zainteresowanego uzyskane tytułem wynagrodzenia za pracę począwszy od tego miesiąca.

27 Jednakże ponieważ R. Bukovansky nie posiada szwajcarskiego obywatelstwa, podlega on nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Niemczech ogólnie przez co najmniej pięć lat oraz zachował miejsce zatrudnienia w Niemczech po przeprowadzce do Szwajcarii, art. 4 ust. 4 tej konwencji przewiduje również, że Republika Federalna Niemiec może opodatkować zainteresowanego w roku w którym wygasł względem niego nieograniczony obowiązek podatkowy i w ciągu kolejnych pięciu lat w odniesieniu do dochodów pochodzących z Republiki Federalnej Niemiec oraz składników majątku znajdujących się na terytorium tego państwa członkowskiego niezależnie od innych postanowień tej konwencji, przy czym Republika Federalna Niemiec zalicza jednak szwajcarski podatek pobrany od odnośnych dochodów w ramach danej części niemieckiego podatku. W odniesieniu do tego okresu obciążenie podatkowe ponoszone przez R. Bukovansky'ego odpowiada poziomowi podatku należnego z tytułu niemieckich dochodów.

28 Sąd ten uważa jednak, że przewidziane w art. 4 ust. 4 konwencji niemiecko-szwajcarskiej opodatkowanie obywateli państw innych niż Szwajcarii stanowi mniej korzystne traktowanie niż traktowanie zastrzeżone dla obywateli szwajcarskich. Prawo opodatkowania dochodów z tytułu zatrudnienia obywatela szwajcarskiego zamieszkującego w Niemczech, który opuszcza to państwo, zachowując w nim swoje zatrudnienie, przysługiwałoby również Szwajcarii. W rezultacie pojawia się pytanie, czy to odmierne traktowanie jest zgodne z zasadą równego traktowania, przewidzianą w art. 9 załącznika I do umowy w sprawie swobodnego przepływu osób i zakazem dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, o którym mowa w art. 2 tej umowy.

29 Zdaniem sądu odsyłającego art. 21 ust. 1 umowy w sprawie swobodnego przepływu osób nie sprzeciwia się odejściu od stosowania przepisów konwencji niemiecko-szwajcarskiej dotyczących opodatkowania, zawartych w art. 4 ust. 4 tej konwencji w związku z jej art. 15a ust. 1 zdanie czwarte. Bez wątpliwości na przepisy wskazanej konwencji nie mogą być do zasady wpływały przepisy umowy w sprawie swobodnego przepływu osób. Jednakże postanowienia konwencji w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu nie mogą sprzeciwiać się zakazom ustanowionym w prawie Unii w zakresie dyskryminacji. Stosowanie tych konwencji powinno nastąpić z poszanowaniem zobowiązań wynikających z podstawowych swobód zawartych w tej umowie.

30 W tych okolicznościach Finanzgericht Baden-Württemberg postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy postanowienia umowy w sprawie swobodnego przepływu osób, w szczególności jej preambuły, art. 1, 2, 21 oraz art. 7 i 9 załącznika I należy interpretować w ten sposób, że nie zezwalają one, aby pochodzący z Niemiec pracownik najemny, który przeniósł się z kraju do Szwajcarii, nie posiada obywatelstwa szwajcarskiego i od czasu przeniesienia do Szwajcarii jest tzw. powracającym pracownikiem przygranicznym w rozumieniu art. 15a ust. 1 konwencji niemiecko-szwajcarskiej, na podstawie art. 4 ust. 4 tejże konwencji w związku z jej art. 15a ust. 1 zdanie czwarte byłoby objęty niemieckim opodatkowaniem?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

31 Poprzez swe pytanie sędzią odwołał się do ustalenia, czy zasady niedyskryminacji i równego traktowania, o których mowa w art. 2 umowy w sprawie swobodnego przepływu osób i art. 9 załącznika I do tej umowy, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one dwustronnej konwencji w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, takiej jak konwencja niemiecko-szwajcarska, na mocy której prawo opodatkowania dochodów z tytułu wynagrodzenia niemieckiego podatnika, który nie posiada obywatelstwa szwajcarskiego, jakkolwiek przeniósł miejsce zamieszkania z Niemiec do Szwajcarii, zachowuje przy tym miejsce zatrudnienia w pierwszym z tych państw, przysuguje państwu źródła tych dochodów, to znaczy Republice Federalnej Niemiec, podczas gdy prawo opodatkowania dochodów z tytułu wynagrodzenia obywatela szwajcarskiego w analogicznej sytuacji przysuguje nowemu państwu miejsca zamieszkania, w tym przypadku Konfederacji Szwajcarskiej.

32 Jeżeli chodzi o okoliczności postępowania głównego i przepisy umowy w sprawie swobodnego przepływu osób, które mogą znaleźć zastosowanie, należy stwierdzić, że zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 załącznika I do tej umowy znajduje on zastosowanie w przypadku R. Bukovansky'ego. Jest on bowiem obywatelem „umawiającej się strony”, to znaczy Republiki Federalnej Niemiec, który zamieszkuje na terytorium państwa będącego „umawiającą się stroną”, w tym przypadku Konfederacji Szwajcarskiej, oraz wykonuje pracę najemną na terytorium państwa będącego „drugą umawiającą się stroną”, to znaczy Republiki Federalnej Niemiec.

33 Przepis ten wprowadza rozróżnienie między miejscem zamieszkania, znajdującym się na terytorium jednej z umawiających się stron, a miejscem wykonywania pracy najemnej, które powinno znajdować się na terytorium drugiej umawiającej się strony, bez względu na przynależność państwowa zainteresowanego (zob. podobnie, wyrok ETTWEIN, C-425/11, EU:C:2013:121, pkt 35). Na podstawie tego przepisu R. Bukovansky'ego należy uznać do celów stosowania umowy w sprawie swobodnego przepływu osób za „przygranicznego pracownika najemnego”, jako że jest ponadto bezsporne, że co do zasady powraca on codziennie, a co najmniej raz w tygodniu z miejsca pracy do miejsca zamieszkania.

34 Co się tyczy konwencji dwustronnych zapobiegających podwójnemu opodatkowaniu zawartych między Konfederacją Szwajcarii a państwami członkowskimi Unii należy zauważyć, że zgodnie z art. 21 ust. 1 umowy w sprawie swobodnego przepływu osób przepisy tej umowy nie wpływają na przepisy tych konwencji.

35 Należy jednakże zbadać, czy ten przepis rzeczony umowy umożliwia umawiającym się państwom odstąpienie od ogólnych przepisów tejże umowy.

36 W tym względzie należy zauważyć, że art. 9 załącznika I do umowy w sprawie swobodnego przepływu osób, zatytułowany „Równość traktowania”, ustanawia w ust. 2 szczególną zasadę w celu umożliwienia pracownikom najemnym i członkom ich rodzin skorzystania z tych samych zwolnień podatkowych oraz świadczeń socjalnych, które przysługują krajowym pracownikom najemnym i członkom ich rodzin. W tym kontekście należy przypomnieć,

Trybuna orzekła, iż w zakresie zwolnień podatkowych na zasadzie równego traktowania przewidzianych w tym przepisie może powołać się również pracownik będący obywatelem umawiającej się strony, który skorzysta z prawa do swobodnego przepływu względem swego państwa pochodzenia (zob. podobnie wyrok Etwain, C-425/11, EU:C:2013:121, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo, a także pkt 42, 43).

37 Trybuna, do którego wniesione zostały wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w kwestii, czy konwencje w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu zawarte między państwami członkowskimi Unii muszą być zgodne z zasadą równego traktowania oraz ogólnie ze swobodami przepływu gwarantowanymi w prawie pierwotnym Unii, orzekła, że w ramach dwustronnych konwencji w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu państwa członkowskie mają swobodę ustalania warunków norm kolizyjnych w celu podziału kompetencji podatkowych, lecz są w ramach wykonywania kompetencji podatkowych poddane rozdziałowi zobowiązane do zachowania tej zasady i tych swobód (zob. wyroki: Gilly, C-336/96, EU:C:1998:221, pkt 30, Renneberg, C-527/06, EU:C:2008:566 pkt 48–51; a także Imfeld i Garcet, C-303/12, EU:C:2013:822, pkt 41, 42).

38 W rezultacie w sytuacji gdy w konwencji w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu zawartej między państwami członkowskimi kryterium przynależności państwowej występuje w przepisie, którego celem jest rozdział kompetencji podatkowych, takie zróżnicowanie oparte na przynależności państwowej nie może być uznane za stanowiące zakaz dyskryminacji (wyrok Gilly, C-336/96, EU:C:1998:221, pkt 30). Jeżeli chodzi natomiast o wykonywanie kompetencji podatkowej przyznanej w takim przepisie, państwo członkowskie, któremu przysuguje taka kompetencja, musi zachować zasadę równego traktowania.

39 To orzecznictwo dotyczy przede wszystkim związku między pierwotnym prawem Unii a konwencjami w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu zawartymi między państwami członkowskimi i musi być stosowane w drodze analogii w odniesieniu do związku między umową w sprawie swobodnego przepływu osób a konwencjami w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu zawartymi między państwami członkowskimi a Konfederacją Szwajcarską.

40 Jak wynika bowiem z preambuły, art. 1 lit. d) i art. 16 ust. 2 tej umowy, ma ona na celu wprowadzenie na rzecz obywateli Unii i obywateli Konfederacji Szwajcarskiej swobodnego przepływu osób na terytoriach umawiających się stron tej umowy w oparciu o przepisy obowiązujące w Unii, których treść powinna być interpretowana zgodnie z orzecznictwem Trybunału.

41 Bez wątpienia art. 21 umowy w sprawie swobodnego przepływu osób stanowi, że jej przepisy nie wpływają na konwencje w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu zawarte między państwami członkowskimi Unii i Konfederacją Szwajcarską. Jednakże zakres tego artykułu nie może pozostawać w sprzeczności z zasadami będącymi u podstaw umowy, której czynnikiem stanowi (zob. analogicznie wyrok TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, pkt 51). Artykuł ten nie może być zatem rozumiany w ten sposób, że pozwala państwom członkowskim Unii i Konfederacji Szwajcarskiej na uniemożliwienie realizacji swobodnego przepływu osób, pozbawiając skuteczności art. 9 załącznika I do rzeczonyj umowy w ramach wykonywania kompetencji podatkowych, których rozdział został ustalony w ich dwustronnych konwencjach w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu.

42 Je?li chodzi o post?powanie g?ówne nale?y zauwa?y?, ?e nie ulega w?tpliwo?ci, i? R. Bukovansky nawet po przeniesieniu miejsca zamieszkania z Niemiec do Szwajcarii jest traktowany pod wzgl?dem podatkowym w taki sam sposób przez pa?stwo b?d?ce ?ród?em dochodów z tytu?u zatrudnienia, w niniejszym przypadku Republik? Federaln? Niemiec, jak podatnik pracuj?cy i zamieszkuj?cy w tym pa?stwie.

43 Roman Bukovansky twierdzi, ?e do?wiadczy? nierównego traktowania w porównaniu z obywatelem Szwajcarii, który tak jak on przeniós? miejsce zamieszkania z Niemiec do Szwajcarii, zachowuj?c miejsce swego zatrudnienia w pierwszym z tych pa?stw, zwa?ywszy, ?e kompetencja podatkowa w zakresie opodatkowania dochodów z tytu?u zatrudnienia przys?uguje pa?stwu miejsca zamieszkania tego ostatniego, to znaczy Konfederacji Szwajcarskiej, a nie jak w jego przypadku pa?stwu ?ród?a dochodów z tytu?u zatrudnienia, czyli Republice Federalnej Niemiec.

44 W tym wzgl?dzie nale?y zauwa?y?, ?e konwencja w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, taka jak konwencja niemiecko-szwajcarska, ma na celu unikni?cie tego, aby ten sam dochód zosta? opodatkowany przez ka?d? z dwóch umawiaj?cych si? stron, a nie zagwarantowanie, ?e opodatkowanie, któremu podlega podatnik w pa?stwie b?d?cym umawiaj?c? si? stron?, nie by?o wy?sze ani?eli by?oby ono w pa?stwie b?d?cym drug? umawiaj?c? si? stron? (wyrok Gilly, C?336/96, EU:C:1998:221, pkt 46).

45 W niniejszym przypadku nale?y stwierdzi?, ?e ró?nica w traktowaniu, jakiej do?wiadczy?, jak twierdzi, R. Bukovansky, wynika z rozdzia?u kompetencji podatkowych mi?dzy stronami odno?nej konwencji i jest skutkiem ró?nic wyst?puj?cych mi?dzy systemami podatkowymi tych stron. Tymczasem jak zosta?o wyja?nione w pkt 37 i 38 niniejszego wyroku, wybór przez te umawiaj?ce si? strony w ramach podzia?u kompetencji podatkowych poszczególnych ??czników norm kolizyjnych nie prowadzi jako taki do wyst?pienia zakazanej dyskryminacji.

46 W zwi?zku z tym, poniewa? w stosunku do podatników maj?cych miejsce zamieszkania w Niemczech R. Bukovansky nie znajduje si? w niekorzystnej sytuacji podatkowej, nie mo?na stwierdzi?, ?e ma miejsce dyskryminacja wynikaj?ca z nierównego traktowania niezgodnego z art. 9 ust. 2 za??cznika I do rzeczonej umowy.

47 Je?li chodzi o zasad? niedyskryminacji wyra?on? w art. 2 tej umowy nale?y zauwa?y?, ?e artyku? ten zakazuje w ogólny sposób wszelkiej dyskryminacji w oparciu o przynale?no?? pa?stwow?. Poniewa? art. 9 za??cznika I do umowy w sprawie swobodnego przep?ywu osób gwarantuje w dziedzinie swobodnego przep?ywu pracowników stosowanie tej?e zasady, nie stwierdza si? równie? wyst?pienia dyskryminacji niezgodnej ze wskazanym art. 2 (zob. podobnie wyrok Werner, C?112/91, EU:C:1993:27, pkt 19, 20 i przytoczone tam orzecznictwo).

48 W ?wietle ogó?u powy?szych uwag na przedo?one Trybuna?owi pytanie nale?y odpowiedzie?, ?e zasady niedyskryminacji i równego traktowania, o których mowa w art. 2 umowy w sprawie swobodnego przep?ywu osób oraz art. 9 za??cznika I do niej nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e nie stoj? one na przeszkodzie dwustronnej konwencji w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, takiej jak konwencja niemiecko-szwajcarska, na mocy której kompetencja w zakresie opodatkowania dochodów z tytu?u zatrudnienia niemieckiego podatnika, który nie posiada obywatelstwa szwajcarskiego, mimo i? przeniós? on miejsce zamieszkania z Niemiec do Szwajcarii, zachowuj?c przy tym miejsce zatrudnienia w tym pierwszym pa?stwie, przys?uguje pa?stwu ?ród?a tych dochodów, to znaczy Republice Federalnej Niemiec, w sytuacji gdy kompetencja w zakresie opodatkowania dochodów z tytu?u zatrudnienia obywatela szwajcarskiego b?d?cego w analogicznej sytuacji przys?uguje pa?stwu nowego miejsca zamieszkania, w tym przypadku Konfederacji Szwajcarii.

W przedmiocie kosztów

49 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

Zasady niedyskryminacji i równego traktowania, o których mowa w art. 2 umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony w sprawie swobodnego przepływu osób, podpisanej w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r., oraz art. 9 załącznika I do niej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie dwustronnej konwencji w sprawie zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, takiej jak konwencja z dnia 11 sierpnia 1971 r. pomiędzy Konfederacją Szwajcarską a Republiką Federalną Niemiec, zmieniona protokołem zmian z dnia 12 marca 2002 r., na mocy której kompetencja w zakresie opodatkowania dochodów z tytułu zatrudnienia niemieckiego podatnika, który nie posiada obywatelstwa szwajcarskiego, mimo iż przeniósł on miejsce zamieszkania z Niemiec do Szwajcarii, zachowuje przy tym miejsce zatrudnienia w tym pierwszym państwie, przysuguje państwu źródła tych dochodów, to znaczy Republice Federalnej Niemiec, w sytuacji gdy kompetencja w zakresie opodatkowania dochodów z tytułu zatrudnienia obywatela szwajcarskiego będącego w analogicznej sytuacji przysuguje państwu nowego miejsca zamieszkania, w tym przypadku Konfederacji Szwajcarii.

Podpisy

* Język postępowania: niemiecki.